

Publicerad 2018-05-30 10:17 av Ewelina Mann

- En dag i Maj

Hela jag.

Krashar.

Allting.

Hela jag faller ihop
nätterna sover inte längre,
kylskåpet matar inte,
mörka tankar förföljer mig.

Jag vill inte leva,
därför att,
livet, inte alltid, men för ofta,
sparkar sönder mina ben.

Nu är det sådär,
såhär,
som det var då,
som det aldrig skulle bli igen.

Jag gråter inte,
inte nu,
jag kräks genom näsborrarna.

Alkohol min största fiende,
samtidigt min närmsta vän,
vi slåss om höger eller vänstersida ,
yttersta platsen är alltid min,
det är någonting,
jag vet inte vad,
ensamheten är här och stryper igen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ewelina Mann med Poeter.se id #34337 innehar upphovsrätten